



Arrest

nr. 88 744 van 1 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 11 juli 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 11 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan hun bewering dat hun gezin jarenlang het slachtoffer was van bedreigingen en fysieke agressie vanwege een etnische Serviër, J.K., daar zij tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkel gewag maakten van deze problemen, hun opeenvolgende verklaringen wat betreft deze problemen niet eensluidend zijn en zij hieromtrent geen enkel begin van bewijs neerleggen niettegenstaande zij verklaarden verschillende klachten te hebben ingediend bij de politie, (ii) bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoeker zijn werk verloor door toedoen van J.K., (iii) indien verzoekster

meent door de politie – die in Travnik één keer haar handelswaren in beslag had genomen omdat de agenten dachten dat zij nieuwe tassen verkocht waarvoor een vergunning was vereist – onheus behandeld te zijn, uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen, (iv) zij voor de door hen aangehaalde problemen van hun kinderen op school terecht konden bij de schooldirectie, die geenszins onwillig was om de problemen aan te pakken en zij wat betreft de incidenten waarbij hun zoon werd geslagen niet aannemelijk maken dat zij voor dergelijke (gemeenrechtelijke) problemen geen of onvoldoende beroep konden doen op de in Bosnië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, (v) zij de door hen beweerde etnische discriminatie jegens hun familie niet aannemelijk maken, (vi) het feit dat zij in armoede leven en niet voldoende middelen hebben om een eigendom te kopen een probleem van socio-economische aard betreft en als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie of de bepalingen van subsidiaire bescherming en (vii) zij zich voor hun problemen in België dienen te wenden tot de daartoe bevoegde Belgische autoriteiten.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de overheidsinstellingen in Bosnië-Herzegovina de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen en dat de algemene situatie voor de Roma in Bosnië-Herzegovina op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees in de zin van de vluchtelingenconventie, noch van die aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift geen argument aan dat aantoonde dat zij *in concreto* geen toegang zouden hebben tot een daadwerkelijke bescherming van de Bosnische nationale overheid in de zin van artikel 48/5, § 2. De loutere stelling dat zij werden gediscrimineerd wegens hun etnische afkomst, de verwijzing naar verschillende mensenrechtenrapporten over de discriminatie van Roma zonder deze te betrekken op de eigen situatie en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, volstaat immers niet om aan te tonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die het bestaan van discriminatie op zich niet ontkent, zich gebaseerd heeft, onjuist zou zijn. Verzoekers hun beweringen volstaan voorts niet om aan te tonen dat de Bosnische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van de vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

Verzoekers hun financiële problemen alsook hun problemen in België ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken er zich ter terechtzitting toe tot het verwijzen naar hun verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Bosnië-Herzegovina.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER